

‘Metis bood me ruimte om mijn eigen pad te kiezen’

Noah Loomans begint in februari aan zijn opleiding bij Codam (Coding College Amsterdam). Hoe is hij tot deze studiekeuze gekomen? En welke rol speelde zijn school, het Metis Montessori Lyceum – of ‘Metis’, zoals de leerlingen meestal zeggen – daarin?

DOOR CARLA DESAIN

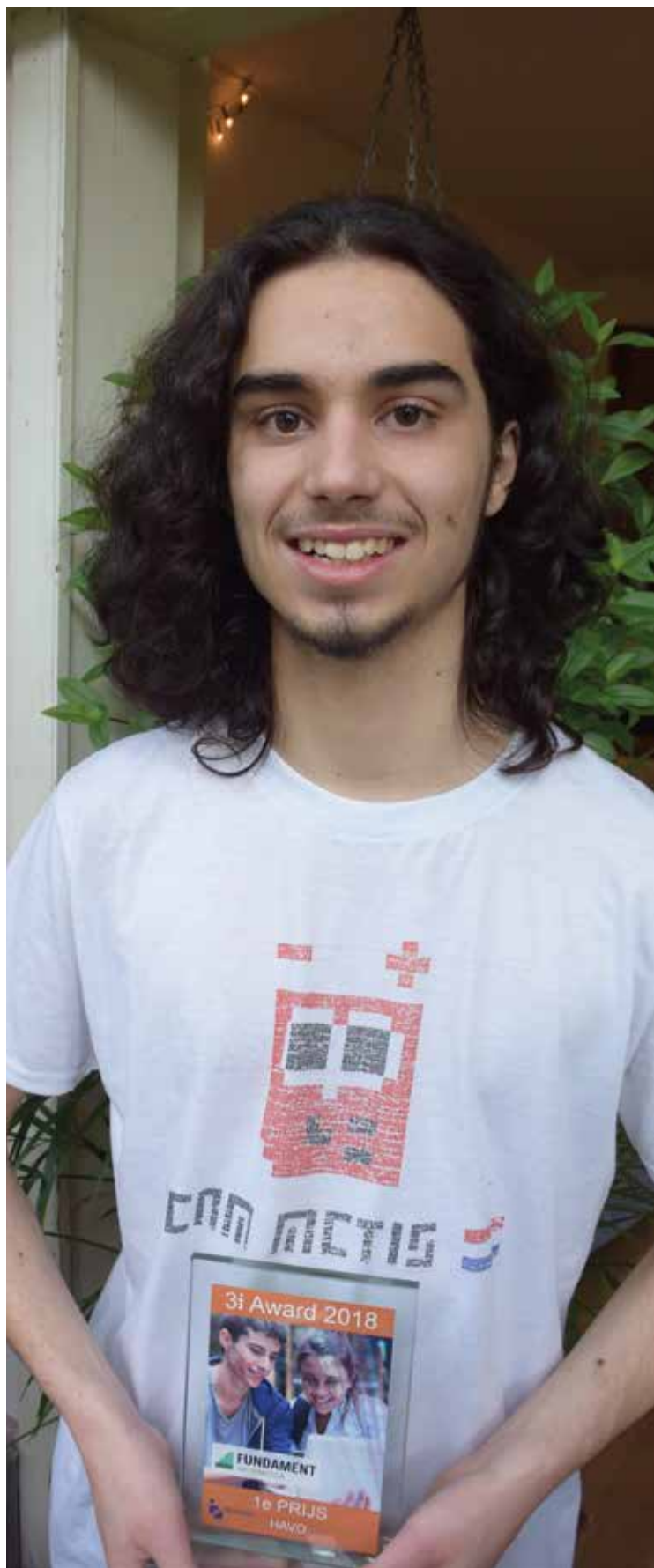
Noah Loomans is 19 jaar en heeft sinds juli 2018 een havodiploma op zak. ‘Eigenlijk kwam ik min of meer toevallig op precies de goede school terecht. Ik koos voor de sfeer op Metis, ik wist niet dat er zoveel aandacht is voor informatica, programmeren en robotica. En ik realiseerde me toen ook nog niet dat ik daar talent voor heb. Al had ik mezelf thuis wel een beetje HTML geleerd, de taal waarin websites gebouwd worden.’

Meedraaien en snuffelen

‘Meteen in de 1e klas kregen we het vak informatica. Dat vond ik geweldig interessant en ik bleek er goed in: ik ging als een speer door de opdrachten heen. Mijn docent stimuleerde me om op school en thuis moeilijkere dingen te proberen. Ik werd lid van de roboticaclub en ik mocht meedraaien met het informatica-excellentieprogramma ‘ICT in de wolken’ van de bovenbouw. Op Metis wordt behoorlijk veel gedaan aan studie- en beroepsvoorlichting, zo komen er geregeld oud-leerlingen vertellen over hun studie of werk. De informaticadocenten zijn extra actief in het geven van een inkijkje in de praktijk waar de studie voor opleidt. Ze organiseren bezoeken aan ICT-bedrijven en nodigen programmeurs uit op school. Vaak werken leerlingen aan echte opdrachten van zo’n bedrijf, op school of tijdens een snuffelstage.’

Schoolapp

‘Ik kan me goed vastbijten in een programmeerprobleem. Ik ergerde me bijvoorbeeld zo aan de niet-gebruikersvriendelijke

roosterpagina van Metis, dat ik daar een handigere interface omheen heb gebouwd. In de originele applicatie moest je, om je rooster te kunnen bekijken, je leerlingnummer opzoeken en selecteren in een gigantisch lang drop-down menu. Dat opzoeken kostte tijd en was onhandig, zeker op het kleine schermje van een telefoon. Dus ik programmeerde een pagina met een zoekbalk waar je zelf je nummer kunt intikken; dat werkt makkelijker en sneller. Ik heb de bètaversie op een server gezet en aan medeleerlingen om feedback gevraagd. Iedereen was razend enthousiast, dus stapte ik – gestimuleerd door mijn docent informatica – naar de directie. Ze vonden mijn versie veel handiger, die is nu de officiële schoolapplicatie geworden. Als dank kreeg ik een tof T-shirt. Ook nu ik van school af ben, onderhoud ik de roosterapp nog; ik mag mijn werkuren in rekening brengen.’

Competities, PWS en studentassistentchap

‘Met een team van de robotclub deed ik mee aan wedstrijden van de RoboCup Junior. We werden tweede in de nationale finale en mochten naar China. Later gingen we ook naar Roemenië en twee keer naar Japan. Echt gaaf! Onze informaticadocent ging mee en de school hielp ons om sponsors te vinden om het reisgeld bij elkaar te sprokkelen.

Ik wilde mijn havo-profielwerkstuk (PWS) maken met een vriend van het vwo, omdat we dezelfde interesses en hetzelfde kennisniveau hadden. Dat is niet gebruikelijk, maar we kregen toestemming. We bouwden een robot en gaven ‘m een bankrekening voor cryptocurrency (denk aan bitcoins). We programmeerden die robot zo, dat hij op het overmaken van een bedrag reageerde door een stukje te rijden. Gestimuleerd door onze docent dongen we mee naar de 3i Award voor het beste informatica-profielwerkstuk – en we wonnen.

Door met al die wedstrijden en competities mee te doen, werd ik voortdurend uitgedaagd om mijn programmeerkennis en -handigheid te blijven uitbreiden en mijn resultaten goed te presenteren. Wat ook hielp in mijn ontwikkeling was dat ik geregeld les

Proberen een ‘Eureka-moment’ uit te lokken

Op het Metis Montessori Lyceum organiseert de school decaan elk jaar een ‘inspiratieweek’ voor 3^e klassers; een week vol gastlessen en voor iedereen een snuffelstage. Daarna kiezen leerlingen een profiel, bezoeken open dagen van vervolgoledingen en gaan eventueel proefstuderen. Informaticadocent Hakan Akkas regelde snuffelstages bij onder andere IBM, Google en Oracle voor leerlingen met interesse in informatica. En samen met VHTO zorgde hij dat geïnteresseerde meisjes konden speeddaten met vrouwelijke bèta-rolmodellen. ‘Ik vind het leuk om te proberen bij leerlingen een ‘Eureka-moment’ uit te lokken door een passende match te bedenken. Als leerlingen eenmaal weten wat bij hen past, waar hun talent zit en wat ze later willen gaan doen, gaan schoolwerk en examens hun veel beter af. Dan weten ze waarvoor ze hun best doen.

Ik vind het belangrijk om ruimte te creëren voor leerlingen om te werken aan wat ze leuk vinden en waar ze goed in willen worden. Voor kinderen zoals Noah zijn we drie jaar geleden de Coderclass gestart, een onderbouw-profielklas met veel extra informatica.’

mocht geven in lagere klassen. Na mijn eindexamen werkte ik een dag per week als student-assistent in de onderbouw.’

Geen HvA maar Codam

‘Vanaf de 4e klas stond wel vast dat ik een informaticastudie zou gaan doen. Ik betwijfelde of ik met al mijn programmeerervaring op de Hogeschool van Amsterdam (HvA) genoeg zou leren. Ik had ook vraagtekens bij hoe up-to-date de studiestof zou zijn: programmeren is een snel veranderend vak; er komen telkens nieuwe talen, apps en toepassingen bij. Dus toen mijn informaticadocent vertelde over de nieuwe informatica-opleiding Codam, was ik meteen heel geïnteresseerd.

Op Codam krijg je complexe programmeeropdrachten en -projecten om met een groepje medestudenten uit te werken. Je moet samen uit verschillende bronnen de benodigde actuele kennis vergaren, delen en bediscussiëren. Je kunt de studie grotendeels in je eigen tempo en volgorde afronden in gemiddeld 3,5 jaar. Ook stages horen erbij; al studeren heb je veel contact met de praktijk, net wat ik fijn vind. Bijkomend voordeel: je hoeft geen collegegeld te betalen. Nadeel: het diploma is (nog) niet erkend als gelijk aan een master.

Intussen ben ik door de eerste test heen. Maandag 4 februari om 8.42 uur – een tijdstip voor nerds – begin ik aan een intensieve trainings- en selectieperiode van een maand, waarna ik tot de echte opleiding wordt toegelaten – of niet. Ik ben zó benieuwd! Mijn vroegere informaticadocent verzekert me dat ik het aankan, omdat ik de laatste jaren flink veel ervaring heb opgedaan met complexe projecten, nieuwe programmeertalen en samenwerking.’

Toekomstdroom

‘Ik ben een fan van open source software; daarvan kan iedereen de code aanpassen en verbeteren. De bedrijfsfilosofie van Mozilla, dat onder andere de browser Firefox maakt, past goed bij me. Bij zo’n bedrijf zou ik wel willen werken. In afwachting van mijn start bij Codam heb ik net een half jaar gewerkt bij Q42, een softwarebedrijf dat zichzelf ‘a happy place for nerds’ noemt. Ik heb daar onder andere gewerkt aan de website van het Rijksmuseum. Ik voelde me er echt thuis! Maar het kan best zo zijn dat mijn toekomstige werkomgeving nu nog niet eens bestaat, dingen veranderen zo snel in de ICT-wereld...’

Tips

‘De belangrijkste tips die ik andere leerlingen wil geven over school en studie: denk na over wat goed is voor jou en ga daar zelf achteraan. Zoek een inspirerende docent en vraag hoe je je talent verder kunt ontwikkelen. Maak extra opdrachten en probeer zoveel mogelijk ervaring op te doen. Als een interessant vak niet op je rooster staat, vraag of je het toch mag volgen. Ik heb er spijt van dat ik dat niet deed met het vwo-vak wiskunde-D... Als je je interesse laat merken, wil je school vaak wel proberen wat voor je te regelen. En ten slotte: ga voor het avontuur. Grijp je kans om met een wedstrijd mee te doen, zeker als dat in het buitenland is; doe een snuffelstage; ga voor een opleiding waarvan je hart sneller gaat kloppen!’

‘Ik ben mijn school dankbaar dat ze altijd goed keken waar ik goed in was en dat ze dat enorm stimuleerden. Ik kreeg alle ruimte en had altijd het gevoel dat ik hoorde bij ‘team Metis.’ ●

► Carla Desain is zelfstandig onderwijsjournalist.